

in nūpera disputatione, quae *Ius mundi vniuersale* inscribitur, a PRAESIDE de Primis Naturae vberius tradita repetere, in qua demonstrauit, de eo, quod in omni animanti reperitur, quin iustum sit, dubitari non posse. Omnes ergo instinctus bonos videri nec, qui hanc naturae vocem audiat, vllō modo aberrare. Sane, quae liber quisque constantissime facit, ea necessārio etiam cupit et vult. Nam si fieri nollet, facturum non erat. Sunt ergo Prima Naturae, vt CICERO vocat, voluntatis diuinae certissima signa. Nemo enim prudens ea facit, quae detestatur et odit. Itaque qui vim Veneris sentiunt et in contrahendo matrimonio vel hanc solam sequuntur, peccare vix vllō modo possunt, cum naturam habeant comitem et ducem fidelissimam, quae ipsam viam strauit, quam nos incedere iubet, naturam inquam, quae stimulos addit et segniores impellit, quae nihil frustra facit. Factura autem fuisset frustra admodum multa, si nos appetitibus, quos ipsa fabricata est, vt fruique nollet. Magni ergo naturalem ad fugienda quaedam et facienda instinctum facio. *) Ille, vt ipse Pontifex Maximus in *can. 7. dist. 1.* agnoscit, iuris omnis quasi fundamentum,

Ille quas sequer, docuit, quas fugeremque vias.

Itaque, vt ad praesentem quaestionem reuertamur, si, an matrimonium ad restringendum cupidinis ardorem a foemina initum vel viro, sanctum iustumque videri debeat? subdubites, ad specula naturae illa clarissima, bestias, ad caetera te animantia voco et ad VIRGILII versus:

*Omne adeo genus in terris hominumque ferarumque,
Et genus aequoreum, pecudes, pictaeque volucres
In furias ignemque ruunt. AMOR OMNIBVS IDEM.*

§. XII.

*) vide disp. Praesidis: *Ius mundi vniuersale* Cap. 6.